

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום חזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא- statement ; קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראייה- proof
מקרא- key:	

קדושין-עשרה יוחסין	מימרא	מאן דאמר	Talmud Navigator											
			א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י		
חביל ימא - תכילתא דבבל, שוניה וגוביא - תכילתא דחביל ימא.	רמי בר אבא:										■	◇	עב.	
אף ציצורא.	רבינא:										■	◇	עב.	
חביל ימא - תכילתא דבבל, שוניה וגוביא וציצורא - תכילתא דחביל ימא.	תניא נמי הכי, חנן בן פנחס										■		עב.	
והאידינא איערבי בהו כותאי.	רב פפא:										■		עב.	
ולא היא, איתתא הוא דבעא מיניהו ולא יהבו ליה.											■		עב.	
מאי חביל ימא?											^		עב.	
זו פרת דבורסי.	רב פפא:										!		עב.	
ההוא גברא דאמר להו: אנא מן שוט מישוט												○	עב.	
שוט מישוט בין הנהרות עומדת.	עמד רבי יצחק נפחא על רגליו ואמר:										■	◇	עב.	
וכי בין הנהרות עומדת מאי הוי?											?		עב.	
בין הנהרות - הרי היא כגולה ליוחסין.	אביי אמר ר' חמא בר עוקבא אמר רבי יוסי בר' חנינא:										!	◇	עב.	
והיכא קיימא?											^		עב.	
מאיהי דקירא ולעיל.	רבי יוחנן:										!	◇	עב.	
עד מעברתא דגימא	והא אמר רבי יוחנן:										?	◇	עב.	
רצועה נפקא.	אביי										!	◇	עב.	
חלזון ניהונד - הרי היא כגולה ליוחסין.	רב איקא בר אבין אמר רב חננאל אמר רב:											■	◇	עב.
לא תציתו ליה, יבמה היא דנפלה ליה התם.	א"ל אביי:											■	עב.	
אטו דידי היא? דרב חננאל היא.	א"ל: [רב איקא בר אבין]											■	עב.	
אזיל שילוה לרב חננאל												○	עב.	
חלזון ניהונד - הרי היא כגולה ליוחסין.	אמר להו [רב חננאל], הכי אמר רב:										■	◇	עב.	
ופליגא דר' אבא בר כהנא												■	◇	עב.
מאי דתיב: (מלכים ב' יח) וינחם בחלה ובחבור נהר גוזן וערי מדי? חלה - זו חלזון, חבור - זו הדייב, נהר גוזן - זו גינזק, ערי מדי - זו חמדן וחברותיה, ואמרי לה: זו נהונד וחברותיה.	דאמר ר' אבא בר כהנא:											■	◇	עב.
מאי חברותיה?												^	◇	עב.
כרך מושכי, חוסקי ורומקי.	שמואל:											!	◇	עב.
וכולם לפסול.	רבי יוחנן:											■	◇	עב.
קסלקא דעתא מושכי היינו מושכני												?	עב.	
מושכני - הרי היא כגולה ליוחסין	והאמר ר' חייא בר אבין אמר שמואל:										■	?	עב.	
אלא מושכי לחוד, ומושכני לחוד.												!	◇	עב.
(דניאל ז) ותלת עלעזין בפומה בין שיניה - אמר רבי יוחנן: זו חלזון הדייב ונציבין, שפעמים בולעתן ופעמים פולטתן.	[רבי יוחנן]											■	◇	עב.
(דניאל ז) וארו חיוא אחרי תנינא דמיה לדוב - תני רב יוסף: אלו פרסיים, שאוכלין ושותין כדוב, ומסורבלין כדוב, ומגדלין שער כדוב, ואין להם מנוחה כדוב.	[תני רב יוסף]											■	◇	עב.
ר' אמי כי הוה חזי פרסא דרכיב, אמר: היינו דובא ניידא.	[רבי אמי]											■	◇	עב.
הראני פרסיים	רבי לוי:											○	◇	עב.
דומים לחיילות של בית דוד	אמר ליה: [לוי]											■	◇	עב.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום חזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-kev:	

קדושין-עשרה יוחסין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
הראני חברין	[רבי ללוי]											◊	עב.
דומין למלאכי חבלה	[לוי]											◊	עב.
הראני ישמעאלים	[רבי ללוי]											◊	עב.
דומין לשעירים של בית הכסא	[לוי]											◊	עב.
הראני תלמידי חכמים שבבבל	[רבי ללוי]											◊	עב.
דומים למלאכי השרת.	[לוי]											◊	עב.
כי הוה ניהא נפשיה דרבי, אמר: הומניא איכא בבבל, כולה עמונאי היא	[רבי]											◊	עב.
מסגריא איכא בבבל, כולה דממזירא היא												◊	עב.
בירקא איכא בבבל, שני אחים יש שמחליפים נשותיהם זה לזה												◊	עב.
בירתא דסטיא איכא בבבל, היום סרו מאחרי המקום, דאקפי פירא בכורוי בשבתא ואזיל וצדו בהו בשבתא, ושמתניהו ר' אחי ברבי יאשיה ואישתמוד												◊	עב.
אקרא דאגמא איכא בבבל, אדא בר אהבה יש בה, היום יושב בחיקו של אברהם												◊	עב.
היום נולד רב יהודה בבבל.												◊	עב:
כשמת ר' עקיבא נולד רבי, כשמת רבי נולד רב יהודה, כשמת רב יהודה נולד רבא, כשמת רבא נולד רב אשי, ללמדך, שאין צדיק נפטר מן העולם עד שנברא צדיק כמותו, שנאמר: (קהלת א) וזרח השמש ובא השמש, עד שלא כתבה שמשו של עלי וזרח שמשו של שמואל הרמתי, שנאמר: (שמואל א' ג) ונר אלהים טרם יכבה ושמואל שוכב וגו'.	דאמר מר:											◊	עב:
(איכה א) צוה ה' ליעקב סביביו, צרו - רב יהודה אמר: כגון הומניא לפום נהרא.	[רב יהודה]											◊	עב:
(יחזקאל יא) ויהי כהנבאי ופלטיהו בן בניהו מת ואפול על פני ואזעק קול גדול ואומר אהה אדני ה'												◊	עב:
לטובה	חד: [רב/שמואל]											◊	עב:
לרעה.	חד: [רב/שמואל]											◊	עב:
מאן דאמר לטובה, כי הא דאיסתגדרא דמישן חתניה דנבוכדנצר הוה, שלח ליה: מכולי האי שבייה דאייתית לך לא שדרת לן דקאי לקמן? בעי לשדורי ליה מישראל, א"ל פלטיהו בן בניהו: אנן דחשבינן ניקו מקמך הכא, ועבדין ניזלו להתם ואמר נביא: מי שעשה טובה בישראל ימות בחצי ימיו?												◊	עב:
מאן דאמר לרעה, דכתיב: (יחזקאל יא) ותבא אותי אל שער בית ה' הקדמוני הפונה קדימה והנה בפתח השער עשרים וחמשה איש ואראה בתוכם את יאזניה בן עזר ואת פלטיהו בן בניהו שרי העם, וכתיב: (יחזקאל ח) ויבא אותי אל חצר בית ה' הפנימית והנה פתח היכל ה' בין האולם ובין המזבח כעשרים וחמשה איש אחוריהם אל היכל ה' ופניהם קדמה, ממשמע שנאמר ופניהם קדמה, איני יודע שאחוריהם כלפי מערב? מה תלמוד לומר [אחוריהם] אל היכל ה'? מלמד, שהיו מפריעין עצמם ומתריזין עצמם כלפי מעלה וקאמר נביא: מי שעשה הרעה הזאת בישראל ימות על מיטתו?												◊	עב:
תסתיים, דשמואל דאמר לרעה												◊	עב:
מושכני - הרי היא כגולה ליוחסים, מישון - לא חשו לה לא משום עבדות ולא משום ממזרות, אלא הכנים שהיו בה לא הקפידו על הגרושות.	דאמר רבי חייא בר אבין אמר שמואל:											◊	עב:
לעולם אימא לך: שמואל אמר לטובה, ושמואל לטעמיה												◊	עב:
המפקיר עבדו - יצא לחירות, ואינו צריך גט שחרור, שנא': (שמות יב) כל עבד איש מקנת כסף, עבד איש ולא עבד אשה? אלא עבד שיש לו רשות לרבו עליו - קרוי עבד, עבד שאין לרבו רשות עליו - אין קרוי עבד.	דאמר: [שמואל]											◊	עב:
זו דברי ר"מ, אבל חכמים אומרים: כל ארצות בחזקת כשרות הם עומדות.	רב יהודה אמר שמואל:											◊	עב:
אמימר שרא ליה לרב הונא בר נתן למינסב איתא מחזוייתא.	[אמימר]											◊	עב:
מאי דעתין? דאמר רב יהודה אמר שמואל: זו דברי ר' מאיר, אבל חכ"א: כל ארצות בחזקת כשרות הן עומדות, והא בי רב כהנא לא מתני הכי, ובי רב פפא לא מתני הכי, ובי רב זביד לא מתני הכי.	אמר ליה רב אשי:											◊	עב:
אפ"ה לא קיבלה מיניה, משום דשמיע ליה מרב זביד דנהרדעא.	[אמימר]											◊	עב:
ממזירי ונתניני - טהורים לעתיד לבא, דברי ר' יוסי	ת"ר: [רבי יוסי]											◊	עב:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

קדושין-עשרה יוחסין		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
אין טהורים	רבי מאיר:										◆	■	עב:	
והלא כבר נאמר: (יחזקאל לו) וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם	אמר לו רבי יוסי:										‡	◇	עב:	
כשהוא אומר מכל טומאותיכם ומכל גלולכם - ולא מן הממזרות	אמר לו רבי מאיר:										‡	◇	עב:	
כשהוא אומר אטהר אתכם, הוי אומר: אף מן הממזרות.	אמר לו רבי יוסי:										!	◇	עב:	
בשלמא לרבי מאיר, היינו דכתיב: (זכריה ט) וישב ממזר באשדוד, אלא לר' יוסי מאי וישב ממזר באשדוד?											‡	◇	עב:	
יתבון בית ישראל לרוחצן בארעהון, דהוו דמו בה לנוכראין.	כדמתרגם רב יוסף:										■	!	◇	עב:
הלכה כרבי יוסי.	רב יהודה אמר שמואל:										■	◇	עב:	
אי לא דאמר רב יהודה אמר שמואל הלכה כרבי יוסי, הוה אתי אליהו, מפיק מינן צוורני צוורני קולרין.	רב יוסף:										■	◇	עב:	
גר נושא ממזרת, דברי ר' יוסי	ת"ר: [רבי יוסי]										◆	■	◇	עב:
גר לא ישא ממזרת	רבי יהודה:										◆	■	◇	עב:
אחד גר, אחד עבד משוחרר, וחלל - מותרים בכהנת.											■	◇	עב:	
מ"ט דרבי יוסי?											^	◇	עב:	
חמשה קהלי כתיבי: חד לכהנים, וחד ללוים, וחד לישראלים, וחד למישרי ממזר בשתוקי, וחד למישרי שתוקי בישראל, קהל גרים לא איקרי קהל.	[רבי יוסי]										!	◇	עב:	
ורבי יהודה?											‡	◇	עב:	
כהנים ולוים מחד קהל נפקי, אייתר ליה לקהל גרים.	[רבי יהודה]										!	◇	עב:	
ואיבעית אימא: ה"נ תרי קהלי נינהו, ממזר בשתוקי ושתוקי בישראל מחד קהל נפקא, (דברים כג) לא יבא ממזר בקהל ה' - ממזר ודאי הוא דלא יבא, הא ממזר ספק יבא, בקהל ודאי הוא דלא יבא, הא בקהל ספק יבא.											!	◇	עב:	
ואיבעית אימא: הני נמי תרי קהלי נינהו, וטעמיה, דרבי יהודה מהכא: (במדבר טו) הקהל חוקה אחת לכם ולגר הגר.											!	◇	עב:	
ולרבי יוסי?											‡	◇	עב:	
חוקה אחת הפסיק הענין.	[רבי יוסי]										!	◇	עב:	
אחד גר, ואחד עבד משוחרר, וחלל - מותרין בכהנת.											■	◇	עב:	
מסייעא ליה לרב											■	◇	עב:	
לא הוזהרו כשירות להנשא לפסולים.	דאמר רב יהודה אמר רב:										■	■	◇	עב:
גר מותר בממזרת	דרש ר' זירא במחוזא:										■	○	◇	עב:
רגמוהו כולי עלמא באתרוגיהו.											○	◇	עב:	
מי איכא דדריש מילתא כי האי בדוכתא דשכיחי גיורין?	רבא:										○	◇	עב:	
גר מותר בכהנת	דרש רבא במחוזא:										■	○	◇	עב:
טענהו בשיראי.											○	◇	עב:	
גר מותר בממזרת	הדר דרש להו: [רבא]										■	○	◇	עב:
אפסידתא לקמייתא	אמרו ליה:										○	◇	עב:	
דטבא לכו עבדי לכו, אי בעי מהכא נסיב, ואי בעי מהכא נסיב.	אמר להו: [רבא]										○	◇	עב:	
והילכתא: גר מותר בכהנת ומותר בממזרת מותר בכהנת, לא הוזהרו כשירות להנשא לפסולים ומותר בממזרת, כרבי יוסי.											■	◇	עב:	
אלו הן שתוקי - כל שמכיר.											■	◇	עב:	

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

קדושין-עשרה יוחסין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
דבר תורה שתוקי כשר מאי טעמא? רוב כשרים אצלה ומיעוט פסולין אצלה, ואי אזלי אינהו לגבה - כל דפריש מרובא פריש, מאי אמרת? דילמא אזלה איהי לגבייהו, הוה ליה קבוע, וכל קבוע כמחצה על מחצה דמי, והתורה אמרה: (דברים כג) לא יבא ממזר - ממזר ודאי הוא דלא יבא, הא ממזר ספק יבא, בקהל ודאי הוא דלא יבא, הא בקהל ספק יבא, ומה טעם אמרו שתוקי פסול? גזירה שמא ישא אחותו מאביו.	רבא:											◇
אלא מעתה, שתוקי שתוקית לא ישא, שמא ישא אחותו מאבין										⚡		◇
כל כי הני מזנו ואזלי?										!		
בת שתוקית לא ישא, שמא ישא אחותו מאבין										⚡		◇
אלא לא שכיחא, ה"נ לא שכיחא אלא, מעלה עשו ביוחסין.										!		◇
דבר תורה אסופי כשר מאי טעמא? אשת איש בבעלה תולה, מאי איכא? מיעוט ארוסות ומיעוט שהלך בעליהם למד"ה, כיון דאיכא פנויה ואיכא נמי דמחמת רעבון, הוה פלגא ופלגא, והתורה אמרה: לא יבא ממזר בקהל ה' - ממזר ודאי הוא דלא יבא, הא ממזר ספק יבא, בקהל ודאי הוא דלא יבא, הא בקהל ספק יבא, ומה טעם אמרו אסופי פסול? שמא ישא אחותו מאביו.	ואמר רבא:											◇
אלא מעתה, אסופי אסופית לא ישא, שמא ישא אחותו בין מאביו בין מאמן											⚡	◇
כל הני שדי ואזלי?										!		
בת אסופי לא ישא, שמא ישא אחותו										⚡		◇
אלא לא שכיח, ה"נ לא שכיח אלא, מעלה עשו ביוחסין.										!		◇
מצאו מהול - אין בו משום אסופי	רבא בר רב הונא:											◇
משלטי הדמיה - אין בו משום אסופי												◇
שויף משחא ומלא כוחלא, רמי חומרי, תלי פיתקא, ותלי קמיעא - אין בו משום אסופי												◇
תלי בדיקלי, אי מטיא ליה חיה - יש בו משום אסופי, אם לאו - אין בו משום אסופי												◇
זרדתא סמיכא למתא - יש בו משום אסופי, ואם לאו - אין בו משום אסופי												◇
בי כנישתא סמיכתא למתא ושכיחא ביה רבים - אין בו משום אסופי, ואם לאו - יש בו משום אסופי.												◇
האי פירא דסופלי - יש בו משום אסופי	אמימר:											◇
חריפתא דנהרא - אין בו משום אסופי, פשרי - יש בו משום אסופי												◇
צדי רשות הרבים - אין בו משום אסופי, רשות הרבים - יש בו משום אסופי.												◇
ובשני רעבון - אין בו משום אסופי.	רבא:											◇
הא דרבא אהיאי?											^	
אילימא ארשות הרבים										!		
אידי דשני רעבון קטלא ליה?										⚡		
ואלא אצידי רשות הרבים										!		
מאי איריא שני רעבון? אפילו בלא שני רעבון										⚡		
אלא כי אתמר דרבא - אהא										!		
כל זמן שבשוק - אביו ואמו נאמנים עליו, נאסף מן השוק - אין נאמנים עליו	דאמר רב יהודה אמר רבי אבא אמר רבי יהודה בר זבדי אמר רב:										!	◇
מאי טעמא?										^	!	
הואיל ויצא עליו שם אסופי	רבא:									!		◇
ובשני רעבון, אע"פ שנאסף מן השוק - אביו ואמו נאמנים עליו.	ואמר רבא:									!		◇
שלשה נאמנים לאלתר, אלו הן: אסופי, חיה, ופוטרת חברותיה.	רב חסדא:											◇
אסופי												◇

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא- statement ⚡ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראיה- proof
מקרא- key:	

קדושין-עשרה יוחסין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
הא דאמרן.												■
חיה												■
חיה נאמנת לומר זה יצא ראשון וזה יצא שני, במה דברים אמורים - שלא יצתה וחזרה, אבל יצתה וחזרה - אינה נאמנת	דתניא: [ת"ק]											■
הוחזקה על עומדה - נאמנת, ואם לאו - אינה נאמנת.	רבי אליעזר:											■
מאי בנייהו?												⚡
איכא בנייהו דאהדר אפה.												!
פוטרת חברותיה												■
מאי היא?												^
שלש נשים שהיו ישנות במטה אחת, ונמצא דם תחת אחת מהן - כולן טמאות, בדקה אחת מהן ונמצאת טמאה - היא טמאה וכולן טהורות.	דתנן:											■ !
שבדקה עצמה כשיעור ווסת.	רב חסדא:											■
נאמנת חיה לומר זה כהן וזה לוי, זה נתין וזה ממזר במה דברים אמורים - שלא קרא עליה שם ערער, אבל קרא עליה ערער - אינה נאמנת.	תנו רבנן:											■ ◇
ערער דמאי?												^
אלימא ערער חד												!
אין ערער פחות משנים	והאמר רבי יוחנן:											■ ⚡ ◇
אלא ערער תרי.												! ◇
ואיבעית אימא: לעולם אימא לך ערער חד, וכי אמר רבי יוחנן אין ערער פחות משנים, הני מילי היכא דאיתא חזקה דכשרות, אבל היכא דליכא חזקה דכשרות - חד נמי מהימן.												! ◇
נאמן בעל מקח לומר לזה מכרתי ולזה אין מכרתי במה דברים אמורים - בזמן שמקחו בידו, אבל אין מקחו בידו - אינו נאמן.												■ ◇
וניחזי זוזי ממאן נקט?												⚡
לא צריכא דנקט מתרייהו, ואמר: חד מדעתאי וחד בעל כורחי, ולא ידיע הי מדעתו והי לא מדעתו.												! ◇
נאמן דין לומר לזה זכיתי ולזה חייבתי במה דברים אמורים - שבעלי דינים עומדים לפניו, אבל אין בעלי דינים עומדים לפניו - אינו נאמן.												■ ◇
וניחזי זכותא מאן נקיט?												⚡
לא צריכא דקריע זכותיהו.												!
וניהדר ונידיינינהו												⚡
בשודא דדייני.												! ◇
שלשה נאמנין על הבכור, אלו הן: חיה, אביו, ואמו	רב נחמן:											■ ◇
חיה - לאלתר												■ ◇
אמו - כל שבעה												■ ◇
אביו - לעולם												■ ◇
(דברים כא) יכיר - יכירנו לאחרים	כדתניא:											■ ◇
נאמן אדם לומר זה בני בכור, וכשם שנאמן לומר זה בני בכור, כך נאמן לומר זה בן גרושה וזה בן חלוצה	מכאן א"ר יהודה:											■ ◇
אינו נאמן.	חכמים:											■ ◇
אבא שאול היה קורא לשתוקי בדוקי.	[אבא שאול]											■ <
מאי בדוקי?												^

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-kev:	

קדושין-עשרה יוחסין		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
אילימא שבדקין את אמו ואומרת לכשר נבעלתי - נאמנת												!	◇	עד.
כמאן? כרבן גמליאל, תנינא חדא זימנא												⚡		עד.
היתה מעוברת, ואמרו לה מה טיבו של עובר זה? אמרה להם מאיש פלוני וכהן הוא, רבן גמליאל ור' אליעזר אומרים: נאמנת	דתנן: [רבן גמליאל ורבי אליעזר]											⚡	◇	עד.
לא מפיה אנו חייין	רבי יהושע:											⚡	◇	עד.
הלכה כרבן גמליאל	ואמר רב יהודה אמר שמואל:											■	⚡	עד.
חדא להכשיר בה, וחדא להכשיר בבתה.												!	◇	עד.
הניחא למאן דאמר לדברי המכשיר בה פוסל בבתה, אלא למ"ד לדברי המכשיר בה מכשיר בבתה, אבא שאול מאי אתא לאשמעינן?												⚡	◇	עד.
דאבא שאול עדיפא מדרבן גמליאל, דאי מהתם, ה"א התם דרוב כשרין אצלה, אבל היכא דרוב פסולין אצלה - אימא לא, צריכא.												!	◇	עד.
הלכה כאבא שאול.	רבא:											■	◇	עד.
כל האסורין לבא בקהל - מותרים לבא זה בזה	[ת"ק]												■	מ
אוסר.	רבי יהודה:												■	עד.
ודאן בודאן - מותר, ודאן בספיקן, וספיקן בודאן, וספיקן בספיקן - אוסר.	רבי אליעזר:												■	עד.
ואלו הן הספיקות: שתוקי, אסופי, וכותי.													■	◇
מאי כל האסורין לבא בקהל?													⚡	ג
אילימא ממזירי ונתיני שתוקי ואסופי													!	◇
ממזירי ונתיני, שתוקי ואסופי - מותרים לבא זה בזה	הא תנא ליה רישא:												⚡	◇
ותו, ר' יהודה אוסר אהייא?													⚡	◇
אילימא אודאן בספיקן													!	◇
ודאן בודאן - מותר, ודאן בספיקן וספיקן בספיקן - אוסר	הא מדקתני סיפא, ר"א:												⚡	◇
מכלל דר' יהודה לא סבירא ליה													⚡	◇
וכי תימא, ר"י אוסר אגר בממזרת													!	◇
מידי גר בממזרת קתני? כל האסורין לבא בקהל קתני													⚡	◇
הכי קאמר: כל האסורים לבא בקהל כהונה, מאי ניהו? גירות פחותה מבת שלש שנים ויום אחד, ודלא כר' שמעון בן יוחי - מותרין לבוא זה בזה.	רב יהודה:												!	◇
ונוקמה בבת שלש שנים ויום אחד, ואפ"ל לר' שמעון בן יוחי													⚡	◇
א"כ, מצידה תברה, אלא טעמא דבת שלש שנים ויום אחד, הא פחותה מבת שלש שנים ויום אחד, דמותרת לבא בקהל כהונה - אסורה לבוא זה בזה, הרי פחותה מבת שלש שנים ויום אחד לר"ש בן יוחי, דמותרת לבא בקהל כהונה - ומותרת לבא זה בזה.													!	◇
וכללא הוא, דכל האסורים לבא בקהל כהונה - מותרין לבא זה בזה? והרי אלמנה וגרושה וחללה וזונה, דאסורים לבא בקהל כהונה, ואסורים לבא זה בזה													⚡	◇
ותו, הא מותר - אוסר, והרי גר, שומרת בכהנת ומותר בממזרת													⚡	◇
ה"ק: כל שכהן אסור לישא את בתו, ומאי ניהו? גר שנשא גיורת, וכו' אליעזר בן יעקב - מותרין לבא זה בזה.	אלא אמר רב נתן בר הושעיא:												!	◇
וכללא הוא, דכל שכהן אסור לישא את בתו - מותרים לבא זה בזה? הרי הלל שנשא בת ישראל, דכהן אסור לישא בתו, ואסורין נמי לבא זה בזה													⚡	◇
לא קשיא, כר' דוסתאי בן יהודה.													!	◇
והרי חלל שנשא חללה, וכהן אסור לישא בתו, ואסור נמי לבא זה בזה													⚡	◇
ותו, הא מותר - אוסר, והרי גר שנשא בת ישראל, וכהן מותר לישא בתו, ומותרין לבא זה בזה													⚡	◇

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום חזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

קדושין-עשרה יוחסין		Talmud Navigator															
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ					
הכא ממזר מאחותו וממזר מאשת איש איכא בינייהו	אלא אמר רב נחמן אמר רבה בר אבוה:											◇	עד:				
אפיל ממזר מאחותו נמי הוי ממזר	ת"ק סבר:										◆	■	! ◇	עד:			
מאשת איש הוי ממזר, מאחותו לא הוי ממזר.	ורבי יהודה סבר:											◆	■	! ◇	עד:		
מאי קמ"ל?												⊘	עד:				
איזהו ממזר? כל שהוא (דברים כג) בלא יבא, דברי ר' עקיבא	תנינא: [רבי עקיבא]											◆	■	⊘	עד:		
כל שחייבין עליו כרת בידי שמים	שמעון התימני:											◆	■	⊘	עד:		
והלכה כדבריו												■	⊘	עד:			
כל שחייבין עליו מיתת ב"ד	רבי יהושע:											◆	■	⊘	עד:		
גר עמוני ומואבי איכא בינייהו והכי קאמר: כל האסורים לבא בקהל, ומאי ניהו? גר עמוני ומואבי - מותרין לבא זה בזה.	אלא אמר רבא:												!	⊘	עד:		
אי הכי, מאי ר' יהודה אוסר?													⊘	עד:			
ה"ק: אע"פ שרבי יהודה אוסר גר בממזרת, הני מילי גר דראוי לבא בקהל, אבל גר עמוני ומואבי דאין ראויין לבא בקהל - לא.													!	⊘	עד:		
בן תשע שנים ויום אחד, גר עמוני ומואבי, מצרי ואדומי, כותי ונתני, חלל וממזר, שבאו על הכהנת ועל הלוייה ועל בת ישראל - פסולה	תנו רבנן: [ת"ק]												◆	■	⊘	עד:	
כל שזרעו פסול - פוסל, וכל שאין זרעו פסול - אינו פוסל	רבי יוסי:												◆	■	⊘	עד:	
כל שאתה נושא בתו - אתה נושא אלמנתו, וכל שאי אתה נושא בתו - אי אתה נושא אלמנתו.	רבן שמעון בן גמליאל:												◆	■	⊘	עה.	
מאי איכא בין תנא קמא ובין ר' יוסי?													⊘	עה.			
מצרי שני איכא בינייהו, ושניהם לא למדוה אלא מכהן גדול באלמנה	רבי יוחנן:												!	⊘	עה.		
כי כהן גדול באלמנה, מה כהן גדול באלמנה שביאתו בעבירה ופוסל בה, אף כל שביאתו בעבירה פוסל	דתנא קמא סבר:												◆	!	עה.		
כי כ"ג באלמנה, מה כ"ג באלמנה שזרעו פסול ופוסל, אף כל שזרעו פסול ופוסל, לאפוקי מצרי שני שאין זרעו פסול, דאמר קרא: (דברים כג) בנים אשר יולדו להם דור שלישי יבא להם בקהל ה'.	ורבי יוסי סבר:												◆	!	עה.		
כל שאתה נושא בתו - אתה נושא אלמנתו, וכל שאי אתה נושא בתו - אי אתה נושא אלמנתו.	רבן שמעון בן גמליאל:												■	⊘	עה.		
מאי איכא בין ר' יוסי לרשב"ג?													⊘	עה.			
גר עמוני ומואבי איכא בינייהו, ושניהם לא למדוה אלא מכהן גדול באלמנה	עולא:												!	⊘	עה.		
כי כ"ג באלמנה, מה כהן גדול באלמנה שזרעו פסול ופוסל, אף כל שזרעו פסול ופוסל	דר' יוסי סבר:												◆	!	עה.		
כהן גדול באלמנה, מה כ"ג באלמנה שכל זרעו פסול, אף כל שכל זרעו פסול אפילו נקבות, לאפוקי גר עמוני ומואבי, דנקבות הוו כשרות לבא בקהל	ורבן שמעון בן גמליאל:												◆	!	עה.		
עמוני - ולא עמונית, מואבי - ולא מואבית.	דאמר מר:												■	!	עה.		
הכל מודים באלמנת עיסה - שפסולה לכהונה, מאן מיקל בהני תנאי? רבן שמעון בן גמליאל, וקאמר: כל שאתה נושא בתו - אתה נושא אלמנתו, וכל שאי אתה נושא בתו - אי אתה נושא אלמנתו, למעוטי מאי? למעוטי אלמנת עיסה - שפסולה לכהונה	רב חסדא:												■	⊘	עה.		
לאפוקי מדהני תנאי													■	⊘	עה.		
על אלמנת עיסה - שכשירה לכהונה מאי טעמא? הוי ספק ספיקא, וספק ספיקא לקולא.	דתנן: העיד רבי יהושע ור' יהודה בן בתירא:												■	⊘	עה.		
ודאן בודאן - מותר.													■	⊘	עה.		
הלכה כרבי אליעזר.	רב יהודה אמר רב:												◆	■	⊘	עה.	
כי אמריתה קמיה דשמואל													○	⊘	עה.		
עשרה יוחסים עלו מבבל, וכולם מותרים לבא זה בזה	אמר לי[שמואל], הלל שונה:												◆	■	○	⊘	עה.
ואת אמרת: הלכה כרבי אליעזר													⊘	עה.			

disputants-חולקים ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא- statement ⚡ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראייה- proof
מקרא- key:	

קדושין-עשרה יוחסין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
ורמי דרב אדרב, ורמי דשמואל אדשמואל											⚡	◊	עה.
ארוסה שעברה - רב אמר: הולד ממזר	דאיתמר: [רב]										⚡	◊	עה.
הולד שתוקי	שמואל:										⚡	◊	עה.
רב אמר הולד ממזר, ומותר בממזרת	[רב]										⚡		עה.
ושמואל אמר הולד שתוקי, ואסור בממזרת	[שמואל]										⚡		עה.
איפוך											!	◊	עה.
הולד שתוקי	רב:										⚡	!	עה.
הולד ממזר.	שמואל:										⚡	!	עה.
תיתי למה לי?											⚡	◊	עה.
צריכא, דאי איתמר בהא, בהא קאמר רב, משום דרוב כשרים אצלה, אבל התם דרוב פסולים אצלה - אימא מודי לשמואל ואי איתמר בהך, בהא קאמר רב, משום דאיכא למיתלה בארוס, אבל בהא - אימא מודי לשמואל, צריכא.											!	◊	עה.
ואי בעית אימא: לעולם לא תיפוך, ומאי ממזר דקאמר רב? לאו מותר בממזרת, אלא דאסור בבת ישראל ושמואל אמר הולד שתוקי, דאסור בבת ישראל.											!	◊	עה.
אי הכי, היינו דרב											⚡		עה.
אלא מאי שתוקי? שמשתיקין אותו מדין כהונה.											!	◊	עה.
פשיטא, השתא מדין ישראל משתיקין ליה, מדין כהונה מיבעי?											⚡		עה.
אלא מאי שתוקי? שמשתיקין אותו מנכסי אביו.											!	◊	עה.
פשיטא, מי ידעינן אבוה מנו?											⚡		עה.
לא צריכא דתפס.											!	◊	עה.
ואי בעית אימא: מאי שתוקי? בדוקי, שבודקים את אמו ואומרת לכשר נבעלתי - נאמנת.											!	◊	עה.
כמאן? כר"ג, האמר שמואל חדא זימנא											⚡		עה.
היתה מעוברת, ואמרו לה מה טיבו של עובר זה מאיש פלוני וכהן הוא, ר"ג ורבי אליעזר אומרים: נאמנת	דתנן: [רבן גמליאל ורבי אליעזר]										⚡	◊	עה.
אינה נאמנת	רבי יהושע:										⚡	◊	עה.
הלכה כרבן גמליאל	ואמר רב יהודה אמר שמואל:										⚡		עה.
צריכא, דאי מהתם, הוה אמינא התם רוב כשרים אצלה, אבל הכא דרוב פסולים אצלה - אימא לא, צריכא.											!	◊	עה.
כותי לא ישא כותית.	תניא, וכן רבי אלעזר אומר:											■	עה.
מאי טעמא?											^		עה.
עשאוהו כגר לאחר עשרה דורות	רב יוסף:										!	◊	עה.
גר עד עשרה דורות - מותר בממזרת, מכאן ואילך - אסור בממזרת	דתניא: [ת"ק]										⚡	!	עה.
עד שישתקע שם עבודת כוכבים ממנו.	יש אומרים:										⚡	!	עה.
מי דמי? התם גר ישן וממזרת חדשה, אמרי: בר ישראל הוא דקא נסיב ממזרת, הכא אידי ואידי כי הדדי נינהו	א"ל אביי:										⚡	◊	עה.
רבי אלעזר סבר לה כרבי ישמעאל, ורבי ישמעאל סבר לה כר' עקיבא	אלא כי אתא רב דימי:										!	◊	עה.
ר' אלעזר סבר לה כרבי ישמעאל	[רבי אלעזר]										!		עה:
כותים גירי אריות הם	דאמר: [רבי ישמעאל]										!	◊	עה:
ור' ישמעאל סבר לה כר' עקיבא	[רבי ישמעאל]										!		עה:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום חזרה-חזרה < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

קדושין-עשרה יוחסין	מאן דאמר	Talmud Navigator											
		א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י		
עובד כוכבים ועבד הבא על בת ישראל - הולד ממזר.	דאמר: [רבי עקיבא]								!	■	◇	עה:	
ומי סבר לה ר' ישמעאל כר"ע?								‡				עה:	
מנין לעובד כוכבים ועבד שבאו על הכהנת ועל הלוייה ועל בת ישראל שפסלוה? שנאמר: (ויקרא כב) ובת כהן כי תהיה אלמנה וגרושה וזרע אין לה, מי שיש לו אלמנות וגרושין, יצא עובד כוכבים ועבד שאין לו אלמנות וגרושין	והאמר רבי יוחנן משום רבי ישמעאל:								‡	■	◇	עה:	
ואי ס"ד סבר לה כר"ע, השתא ממזר הוי, מיפסל בביאתו מיבעיא?								‡				עה:	
אלא, ר' אלעזר סבר לה כר' ישמעאל	[רבי אלעזר]								!	■	◇	עה:	
כותים גירי אריות	דאמר: [רבי ישמעאל]								!	■	◇	עה:	
וסבר לה כר' עקיבא	[רבי אלעזר]								!	■	◇	עה:	
דאמר: עובד כוכבים ועבד הבא על בת ישראל - הולד ממזר.	דאמר: [רבי עקיבא]								!	■	◇	עה:	
ומי סבר לה רבי אלעזר כרבי עקיבא?								‡				עה:	
אע"פ שנחלקו ב"ש ובית הלל בצרות, מודים שאין ממזר אלא ממי שאיסורו ערוה וענוש כרת	והאמר ר' אלעזר:							‡			◇	עה:	
שלש מחלוקות בדבר.	אלא, כי אתא רבין אמר ר' חייא בר אבא א"ר יוחנן, ואמרי לה אמר ר' אבא בר זבדא אמר רבי חנינא, ואמרי לה אמר ר' יעקב בר אידי אמר רבי יהושע בן לוי:										!	◇	עה:
כותים גירי אריות הן, וכהנים שנטמעו בהם - כהנים פסולים היו, שנאמר: (מלכים ב' יז) ויעשו להם מקצותם כהני במות	רבי ישמעאל סבר:								!	■	◇	עה:	
מן הקוצים שבעם	ואמר רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן:								!	■		עה:	
ומשום הכי פסלינהו.									!	■		עה:	
כותים גירי אמת הן, וכהנים שנטמעו בהן - כהנים כשרים היו, שנאמר: ויעשו להם מקצותם כהני במות	ורבי עקיבא סבר:								!	■	◇	עה:	
מן הבחירים שבעם	ואמר רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן:								!	■		עה:	
ואלא מפני מה אסרום?								‡				עה:	
מפני שהיו מייבמים את הארוסות ופוטרים את הנשואות								!			◇	עה:	
מאי דרשי?								^				עה:	
(דברים כה) לא תהיה אשת המת החוצה לאיש זר, הך דיתבה חוצה - היא לא תהיה לאיש זר, אבל הך דלא יתבה חוצה - תהיה לאיש זר								!			◇	עה:	
ורבי עקיבא לטעמיה								!				עה:	
יש ממזר מחייבי לאוין.	דאמר: [רבי עקיבא]							!	■		◇	עה:	
לפי שאין בקיאין בדקדוקי מצות.	יש אומרים:								!	■	◇	עה:	
מאן יש אומרים?								^				עה:	
רבי אליעזר היא	רב אידי בר אבין:							!				עה:	
מצת כותי מותרת, ואדם יוצא בה ידי חובתו בפסח	דתניא: [ת"ק]							!	■	!	◇	עה:	
ורבי אליעזר אוסר, לפי שאין בקיאים בדקדוקי מצות	[רבי אליעזר]							!	■	!	◇	עה:	
כל מצוה שהחזיקו בה כותים, הרבה מדקדקים בה יותר מישראל.	רבן שמעון בן גמליאל:							!	■	!	◇	עה:	
ואלא הכי מאי אין בקיאין?								‡				עה:	
לפי שאין בקיאין בתורת קידושין וגירושין.								!			◇	עה:	

disputants-חולקים ◊ נקודה מרכזית לסיכום חזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
מקרא-key:	

קדושין-עשרה יוחסין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
ממזר מאחותו וממזר מאשת אח נתערבו בהן.	רב נחמן אמר רבה בר אבון:											◊	עו.
מאי קא משמע לן? יש ממזר מחייבי כריתות, ניתני חדא?												⚡	עו.
מעשה שהיה כך היה.												◊	עו.
עבד ושפחה נתערבו בהן.	רבא:											!	עו.
איסורא משום מאי? משום שפחה, ניתני חדא?												⚡	עו.
מעשה שהיה כך היה.												!	עו.
הנזשא אשה כהנת, צריך לבדוק אחריה ארבע אמהות שהן שמנה: אמה ואם אמה, ואם אבי אמה ואמה, ואם אביה ואמה, ואם אבי אביה ואמה												■	עו.
לויה וישראלית - מוסיפין עליהן עוד אחת.												■	עו.
אין בודקין לא מן המזבח ולמעלה, ולא מן הדוכן ולמעלה, ולא מן הסנהדרין ולמעלה.												■	עו.
וכל שהחזקו אבותיו משוטרי הרבים וגבאי צדקה - משיאין לכהונה ואין צריך לבדוק אחריהן.												■	עו.
אף מי שהיה חתום עד בערכי הישנה של ציפורי.	רבי יוסי:											◊	עו.
אף מי שהיה מוכתב באסטרטיא של מלך.	רבי חנינא בן אנטיגנוס:											◊	עו.
מאי שנא בנשי בדקינן, ומאי שנא בגברי לא בדקין?												⚡	עו.
נשי דכי מינצו בהדי הדדי - בעריות הוא דמינצו, ואם איתא דאיכא מילתא, לא אית ליה קלא גברי דכי מינצו בהדי הדדי ביוחסין הוא דמינצו, אם איתא דאיכא מילתא, אית ליה קלא.												!	עו.
ואיהי נמי תבדוק בי' בדידיה												⚡	עו.
מסייע לי לרב												!	עו.
לא הוזהרו כשרות לינשא לפסולים.	דאמר רב יהודה אמר רב:											!	עו.
ד' אמהות שהם שטים עשרה.	רב אדא בר אהבה תני:											■	עו.
ד' אמהות שהם שש עשרה.	במתניתא תנא:											■	עו.
בשלמא לרב אדא בר אהבה, מוקי לה בלויה ובת ישראל, אלא מתניתא נימא פליגא?												⚡	עו.
לא, מאי עוד אחת? זוג אחת.												!	עו.
זו דברי ר' מאיר, אבל חכמים אומרים: כל משפחות בחזקת כשרות הן עומדות.	רב יהודה א"ר:											■	עו.
איני?												⚡	עו.
משנתינו - כשקורא עליו ערער	והאמר רב חמא בר גוריא אמר רב:											⚡	עו.
מאן דמתני הא לא מתני הא.												!	עו.
זו דברי ר' מאיר, אבל חכמים אומרים: כל משפחות בחזקת כשרות הן עומדות.	איכא דאמרי, אמר רב יהודה אמר רב:											■	עו.
אם קורא עליו ערער - צריך לבדוק אחריה.	[איכא דאמרי] רב חמא בר גוריא אמר רב:											■	עו.
אין בודקין מן המזבח ולמעלה.												■	עו.
מאי טעמא?												^	עו.
אי לאו דבדקוה לא הוו מסקי ליה.												!	עו.
ולא מן הדוכן ולמעלה.												■	עו.
מאי טעמא?												^	עו.
ששם היו יושבים מייחסי כהונה ומייחסי לויה.	דאמר רב:											!	עו.
ולא מסנהדרין ולמעלה.												■	עו.
מאי טעמא?												^	עו.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא-statement ♣ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראייה- proof
מקרא-key:	

קדושין-עשרה יוחסין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
כשם שבית דין מנוקין בצדק, כך מנוקין מכל מום.	דתני רב יוסף:											!	◇
מאי קראה? (שיר השירים ד) כולך יפה רעיתי ומום אין בך.	מרמר:											■	◇
אימא: מומא ממש												ז	
אמר קרא: (במדבר יא) והתיצבו שם עמך, עמך - בדומים לך.	רב אחא בר יעקב:											!	◇
ודלמא משום שכינה												ז	
אמר קרא: (שמות יח) והקל מעליך ונשאו אתך, בדומים לך.	רב נחמן:											!	◇
כל מי שהוחזקו אבותיו משוטרי הרבים.													■
למימרא, דלא מוקמינן מפסולים													ז
הכל כשרים לדון דיני ממונות, ואין הכל כשרים לדון דיני נפשות	ורמינהו:											■	◇
הכל לאיתוויי מאי?	והוינן בה											^	ז
לאיתוויי מזוך	ואמר רב יהודה:											!	◇
בירושלים.	אביי:											!	◇
בירושלים.	וכן תני רב שמעון בר זירא בקידושין דבי לוי:											■	!
וגבאי צדקה - משיאים.													■
מאי טעמא?													^
כיון דמנצו בהדי אינשי												!	◇
ממשכנים על הצדקה ואפילו בערב שבת	דאמר מר:											■	!
ואם איתא דאיכא - אית ליה קלא.												!	
אושפיזינה דרב אדא בר אהבה גיורא הוה, והוה קא מנצי איהו ורב ביבי, מר אמר: אנא עבידנא סררותא דמתא, ומר אמר: אנא עבידנא סררותא דמתא אתו לקמיה דרב יוסף													○
(דברים יז) שום תשים עליך מלך מקרב אחיך - כל משימות שאתה משים לא יהיה אלא מקרב אחיך.	אמר להו[רב יוסף], תנינא:											■	◇
ואפילו אמו מישראל?	אמר ליה רב אדא בר אהבה:											^	
אמו מישראל - מקרב אחיך קרינא ביה.	אמר ליה: [רב יוסף]											!	◇
הלכך, רב ביבי דגברא רבא הוא ליעיין במילי דשמיא, ומר ליעיין במילי דמתא.												■	◇
הלכך מאן דמשרי צורבא מדרבנן באושפיזינה, לאשרי כרב אדא בר אהבה, זידע למהפיך ליה בזכותיה.	אביי:											■	◇
רבי זירא מטפל בהו.	[רבי זירא]												○
רבה בר אבוא מטפל בהו.	[רבה בר אבוא]												○
במערבא, אפילו ריש כורי לא מוקמי מיניהו.	[במערבא]												○
בנהרדעא, אפי' ריש גרותא לא מוקמי מיניהו.	[בנהרדעא]												○
אף מי שהיה וכו'.	רבי יוסי												■
מאי טעמא?													^
דייקי ומחתמי.												!	◇
רבי חנינא בן אנטיגנוס וכו'.													■
בחילול של בית דוד.	רב יהודה אמר שמואל:												■
מאי קרא? (דברי הימים א' ז) והתיחשם בצבא במלחמה.	רב יוסף:											■	◇
וטעמא מאי?													^
כדי שתהא זכותן וזכות אבותם מסייעתן.	רב יהודה אמר רב:											!	◇

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום חזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

קדושין-עשרה יוחסין		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
והאיכא (שמואל ב' כג) צלק העמוני, מאי לאו דאתי מעמון										♣		◇	עז.	
לא, דיתיב בעמון.										!		◇	עז.	
והאיכא (שמואל ב' כג) אוריה החתי, מאי לאו דאתי מחת										♣		◇	עז.	
לא, דיתיב בחת.										!		◇	עז.	
והאיכא (שמואל ב' טו) אתי הגיתן										♣		◇	עז.	
וכי תימא, הכי נמי דיתיב בגת										!			עז.	
אתי הגיתן בא ובטלה	והא אמר רב נחמן:									♣			עז.	
ארבע מאות ילדים היו לו לדוד, וכולם בני יפת תואר היו, וכולם מסתפרים קומי ומגדלים בלורית היו, וכולם יושבים בקרונויות של זהב והיו מהלכים בראשי גייסות, והן הן בעלי אגרופים של בית דוך	ועוד, אמר רב יהודה אמר רב:									♣		◇	עז.	
דאזלי לבעותי עלמא.										!		◇	עז.	
בת חלל זכר - פסולה מן הכהונה לעולם.												■	עז. מ	
ישראל שנשא חללה - בתו כשירה לכהונה.												■	עז. מ	
חלל שנשא בת ישראל - בתו פסולה לכהונה.												■	עז. מ	
בת גר זכר כבת חלל זכר.	רבי יהודה:											◆	עז. מ	
ישראל שנשא גיורת - בתו כשירה לכהונה, וגר שנשא בת ישראל - בתו כשירה לכהונה, אבל גר שנשא גיורת - בתו פסולה לכהונה, אחד גר ואחד עבדים משוחררים, אפ"ל עד י' דורות, עד שתהא אמו מישראל	רבי אליעזר בן יעקב:											◆	עז. מ	
אף גר שנשא גיורת - בתו כשירה לכהונה.	רבי יוסי:											◆	עז. מ	
מאי לעולם?												♣	עז. ג	
מהו דתימא מידי דהוה אמצרי ואדומי, מה להלן לאחר שלשה דורות, אף כאן נמי לאחר שלשה דורות, קא משמע לן.												!	◇	עז. ג
ישראל שנשא חללה.												■	עז. <	
מנא הני מילי?												^	עז. <	
נאמר כאן: (ויקרא כא) ולא יחלל זרעו בעמיו, ונאמר להלן: (ויקרא כא) לא יטמא בעל בעמיו, מה להלן זכרים ולא נקבות, אף כאן זכרים ולא נקבות.	רבי יוחנן משום ר' שמעון:											!	◇	עז. <
אלא מעתה, בתו של כ"ג תישתר?												♣	◇	עז. <
מי כתיב בנו? זרעו כתיב, לא יחלל זרעו בעמיו.												!	◇	עז. <
בת בנו תישתר?												♣	◇	עז. <
כתיב: לא יחלל זרעו, מקיש זרעו לו, מה הוא בתו פסולה, אף בנו בתו פסולה.												!	◇	עז. <
בת בתו תיתסך												♣	◇	עז. <
אם כן, גזירה שוה מאי אהני ליה.												!	◇	עז. <
חלל שנשא בת ישראל - בתו פסולה.												■	עז. <	
בת חלל זכר - פסולה מן הכהונה לעולם	הא תנא ליה רישא:											♣	עז. <	
אידי דתנא רישא ישראל שנשא חללה, תנא נמי סיפא חלל שנשא בת ישראל.												!	◇	עז. <
מתניתין דלא כרבי דוסתאי בן יהודה												■	◇	עז. <
כשם שבני ישראל מקוה טהרה לחללות, כך בנות ישראל מקוה טהרה לחללים.	דתניא, רבי דוסתאי בן יהודה:											■	◇	עז. <
מאי טעמיה דר' דוסתאי בר' יהודה?												^	עז. <	
אמר קרא: לא יחלל זרעו בעמיו, בעם אחד הוא דמיחל, בשני עממים אינו מיחל.												!	◇	עז. <
לא יחלל זרעו - אין לי אלא זרעו, היא עצמה מנין? אמרת קל וחומר: מה זרעו שלא עבר עבירה - מתחלל, היא שעברה עבירה - אינו דין שמתחללת.	תנו רבנן:											■	◇	עז. <

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום חזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא-statement ♣ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראייה- proof
מקרא-key:	

קדושין-עשרה יוחסין	מימרא	מאן דאמר	Talmud Navigator									
			א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
הוא עצמו יוכיח, שעבר עבירה ואין מתחלל										ז	◇	עז
מה להוא שכן אין מתחלל בכל מקום, תאמר בהיא שמתחללת בכ"מ?										!	◇	עז
ואם נפשך לומר, אמר קרא: לא יחלל זרעו, לא יחולל זה שהיה כשר ונתחלל.											■	עז
מאי אם נפשך לומר?										ז		עז
וכי תימא איכא למיפרך: מה לזרעו שכן יצירתו בעבירה אמר קרא: לא יחלל, לא יחולל זה שהיה כשר ונתחלל.										!	◇	עז
איזו היא חללה? כל שנולדה מן הפסולים.	תנו רבנן:										■	עז
מאי פסולים?										^		עז
אילימא פסולים לו										!		עז
הרי מחזיר גרושתו דפסולה לו, ובניה כשרים, דכת': (דברים כד) תועבה היא, היא תועבה, ואין בניה תועבים										ז	◇	עז
הכי קאמר: איזו היא חללה? כל שנולדה מן פסול כהונה.	רב יהודה:									!	◇	עז
נולדה אין, לא נולדה לא, הרי אלמנה וגרושה זונה דלא נולדה, וקא הויא חללה										ז	◇	עז
ה"ק: איזו חללה מוזכרת שלא היה לה שעת הכושר כלל? כל שנולדה מן פסול כהונה.	רבה:									!	◇	עז
מאי מוזכרת?										^		עז
ה"ק: איזו היא חללה, שעיקרה מדברי תורה ואין צריכין לפרש מדברי סופרים? כל שנולדה מן פסולי כהונה.	רב יצחק בר אבין:									!	◇	עז
אלמנה אלמנה אלמנה - אינו חייב אלא אחת, גרושה גרושה גרושה - אינו חייב אלא אחת, (ויקרא כא) אלמנה וגרושה וחללה זונה, בזמן שהם כסדר - חייב על כל אחת ואחת, זינתה ונתחללה ונתגרשה ונתארמלה - אינו חייב אלא אחת.	ת"ר:										■	עז
אלמנה אלמנה אלמנה - אינו חייב אלא אחת.	אמר מר:										■	עז
האי אלמנה היכי דמי?											^	עז
אילימא שבא על אלמנת ראובן ועל אלמנת שמעון ועל אלמנת לוי											!	עז
אמאי אינו חייב אלא אחת? הרי גופין מוחלקים, הרי שמות מוחלקים											ז	עז
אלא שבא על אלמנה אחת שלש ביאות											!	עז:
היכי דמי?											^	עז:
אי דלא אתרו ביה											!	עז:
פשיטא דאינו חייב אלא אחת											ז	עז:
אלא דאתרו ביה אכל חדא וחדא											!	עז:
אמאי אינו חייב אלא אחת?											ז	עז:
נזיר שהיה שותה יין כל היום כולו - אינו חייב אלא אחת, אמרו לו אל תשתה אל תשתה והוא שותה - חייב על כל אחת ואחת	והתנן:										■	עז:
לא צריכא, שבא על אלמנת ראובן שהיתה אלמנת שמעון שהיתה אלמנת לוי, מהו דתימא הרי שמות מוחלקים, קמ"ל: גופים מוחלקים בעיני, וליכא.											!	עז:
(ויקרא כא) אלמנה וגרושה וחללה זונה.											■	עז:
האי תנא מאי קסבר?											^	עז:
אי קסבר: איסור חל על איסור											!	עז:
איפכא נמי											ז	עז:
ואי קסבר: אין איסור חל על איסור											!	עז:
אפילו כסדר הזה נמי לא											ז	עז:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום חזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ♪ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

קדושין-עשרה יוחסין	מימרא	מאן דאמר	Talmud Navigator													
			א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י				
האי תנא, איסור חל על איסור לית ליה, איסור מוסיף אית ליה, אלמנה אסורה לכהן גדול ושריא לכהן הדיוט, הויא לה גרושה, מיגו דאיתוסף לה איסורא לגבי כהן הדיוט - איתוסף לה איסורא לגבי כהן גדול, ועדיין שריא למיכל בתרומה, הויא לה חללה, מיגו דאיתוסף איסורא למיכל בתרומה - איתוסף איסורא לגבי כהן גדול.		רבא:									!	◇	עז:			
אלא זונה, מאי איסור מוסיף אית בה?											?	◇	עז:			
הואיל ושם זנות פוסל בישראל.		רב חנא בר רב קטינא:									!	◇	עז:			
כל שהוא (ויקרא כא) ביקח - הרי הוא (ויקרא כא) בלא יקח, כל שאינו ביקח - אינו בלא יקח, פרט לכהן גדול שבא על אחותו אלמנה.		תני תנא קמיה דרב ששת:										■	◇	עז:		
דאמר לך מני? ר' שמעון היא		אמר ליה: [רב ששת]										■	◇	עז:		
אין איסור חל על איסור		דאמר: [רבי שמעון]									◆	■	◇	עז:		
האוכל נבילה ביום הכפורים - פטור		דתניא, רבי שמעון:										■	■	עז:		
דאי רבנן												■		עז:		
איסור חל על איסור		הא אמרי: [רבנן]										◆	■	◇	עז:	
אפילו תימא רבנן, כי אמרי רבנן איסור חל על איסור - ה"מ איסור חמור על איסור קל, אבל איסור קל על איסור חמור - לא חייל.												?	◇	עז:		
הא מני? רבנן היא, דאמרי: איסור חל על איסור, וכי אמרי רבנן איסור חל על איסור - הני מילי איסור חמור על איסור קל, אבל איסור חל על איסור חמור - לא חייל, דאי ר"ש, השתא איסור חמור על איסור קל לא חייל, איסור קל על איסור חמור מיבעיא?		איכא דאמרי:											■	◇	עז:	
מהו דתימא איסור כהונה שאני, קמ"ל.													?	◇	עז:	
ישראל הבא על אחותו - זונה משוי לה. חללה משוי לה או לא משוי לה? מי אמרינן קל וחומר: מחייבי לאוין הויא חללה, מחייבי כריתות לא כל שכן, או דילמא אין חללה אלא מאיסור כהונה?		רב פפא לאביי:											^	◇	עז:	
אין חללה אלא מאיסור כהונה בלבד.		אמר ליה: [אביי]											!	◇	עז:	
מנא הא מילתא דאמור רבנן אין חללה אלא מאיסור כהונה?		רבא:											■		עז:	
לא יאמר גרושה בכהן גדול ותיתי בקל וחומר מכהן הדיוט, ואנא אמינא: השתא לכהן הדיוט אסורה, לכהן גדול מיבעיא? למה נאמרה?		דתניא:											?	◇	עז:	
כשם שחלוקה גרושה מזונה וחללה בכהן הדיוט, כך חלוקה בכהן גדול.													!		עז:	
פשיטא, מיגרע גרעה?													?		עז:	
אלא, כשם שחלוקה גרושה מזונה וחללה בכהן הדיוט, כך אלמנה חלוקה מגרושה וחללה זונה בכהן גדול.													!	◇	עז:	
חללה למה נאמרה?													?	◇	עז:	
אין חללה אלא מאיסור כהונה.													!	◇	עז:	
זונה למה נאמרה?													?	◇	עז:	
נאמר כאן זונה ונאמר להלן זונה, מה כאן זרעו חולין, אף להלן זרעו חולין.													!	◇	עז:	
הילכך, כהן הבא על אחותו - זונה משוי לה, חללה לא משוי לה, חזר ובא עליה - עשאה חללה.		רב אשי:											■	◇	עז:	
כהן גדול באלמנה - לוקה שתים, אחת משום (ויקרא כא) לא יקח, ואחת משום (ויקרא כא) לא יחלל.		רב יהודה:												■	◇	עז:
ולילקי נמי משום (ויקרא כא) לא יחלל זרען														?		עז:
בשלא גמר ביאתו.														!		עז:
אלמנה וגרושה - לוקה משום שני שמות		מתיב רבא:												?		עז:
מאי לאו שני שמות ותו לא?														?		עז:
לא, שני שמות על זה, ושני שמות על זה.														!		עז:
אי הכי, אימא סיפא:														?		עז:
גרושה וחלוצה - אינו חייב אלא על אחת		[סיפא]												?	◇	עז:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום חזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא- statement ♪ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראייה- proof
מקרא- key:	

קדושין-עשרה יוחסין		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
ה"ק: אינו חייב אלא על אחת, ולעולם שני שמות.												!	◇	עח.
וחלוצה דרבנן?												?	◇	עח.
גרושה - אין לי אלא גרושה, חלוצה מנין? תלמוד לומר: ואשה	והתניא:											!	◇	עח.
מדרבנן, וקרא אסמכתא בעלמא.												!	◇	עח.
קידש לוקה, בעל לוקה, קידש - לוקה משום לא יקח, בעל - לוקה משום לא יחלל	אביי:												■	◇
בעל לוקה, לא בעל אינו לוקה, משום דכתיב לא יקח ולא יחלל, מה טעם לא יקח? משום לא יחלל.	רבא:												■	◇
במחזיר גרושתו שאם קידש ולא בעל - שאינו לוקה, (דברים כד) לקחתה להיות לו לאשה אמר רחמנא, והא ליכא.	ומודה אביי:												■	◇
בכהן גדול באלמנה שאם בעל ולא קידש - שלוקה, ולא יחלל זרעו בעמיו אמר רחמנא, והרי הוא חילל.	ומודה רבא:												■	◇
במחזיר גרושתו שאם בעל ולא קידש - שאינו לוקה, דרך ליקוחין אסרה תורה.	ושניהם מודים:												■	◇
בת גר זכר כבת חלל.	רבי יהודה:												■	<
בת גר זכר כבת חלל זכר והדין נותן: מה חלל שבא מטפה כשרה - בתו פסולה, גר שבא מטפה פסולה - אינו דין שבתו פסולה.	תניא, רבי יהודה:												■	◇
מה לחלל שכן יצירתו בעבירה													?	◇
כהן גדול באלמנה יוכיח, שאין יצירתו בעבירה - בתו פסולה.													!	◇
מה לכהן גדול באלמנה שכן ביאתו בעבירה													?	◇
חלל יוכיח.													!	◇
וחזר הדין: לא ראי זה כראי זה, הצד השווה שבהן - שאינן ברוב הקהל, אף אני אביא את הגר, שאינו ברוב הקהל ובתו פסולה.													■	◇
מה להצד השווה שבהן שכן יש בהם צד עבירה													?	◇
לא תימא: כהן גדול באלמנה יוכיח, אלא אימא: מצרי ראשון יוכיח.													!	◇
מה למצרי ראשון שכן אינו ראוי לבא בקהל													?	◇
חלל יוכיח.													!	◇
וחזר הדין: לא ראי זה כראי זה, הצד השווה שבהן - שאינן ברוב קהל ובתו פסולה, אף אני אביא את הגר, שאינו ברוב קהל ובתו פסולה.													■	◇
מה להצד השווה שבהן שכן פוסלים בביאתם													?	◇
ורבי יהודה, גר נמי פוסל בביאתו, ומייתי לה במה הצד מהאי דינא.													!	◇
גר.	רבי אליעזר בן יעקב:												■	<
גיורת פחותה מבת שלש שנים ויום אחד - כשרה לכהונה, שנאמר: (במדבר לא) וכל הטף בנשים החיו לכם, והלא פינחס היה עמהם.	תניא, רבי שמעון בן יוחי:												■	◇
ורבנן?													?	◇
החיו לכם - לעבדים ולשפחות.	[רבנן]												!	◇
וכולן מקרא אחד דרשו: (יחזקאל מד) אלמנה וגרושה לא יקחו להם לנשים כי אם בתולות מזרע בית ישראל													■	◇
עד דאית כל זרע מישראל	רבי יהודה סבר:												■	◇
מזרע - ואפילו מקצת זרע	רבי אליעזר בן יעקב סבר:												■	◇
מי שנורעו בישראל	רבי יוסי סבר:												■	◇
מי שנורעו בתוליה בישראל.	רבי שמעון בן יוחי סבר:												■	◇
האי קרא רישא בכהן גדול, וסיפא בכהן הדיוט?	רב נחמן לרבא:												?	◇

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- < מובאה של פסיקה קודמת- O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

קדושין-עשרה יוחסין		Talmud Navigator															
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ					
אין.	אמר ליה: [רבא]											!	עח:				
וכתב קרא הכי?	[רב נחמן]											⚡	עח:				
אין, דכתיב: (שמואל א' ג) ונר אלהים טרם יכבה ושמואל שוכב בהיכל ה', והלא אין ישיבה בעזרה אלא למלכי בית דוד בלבד אלא, נר אלהים טרם יכבה בהיכל ה', ושמואל שוכב במקומו.	אמר ליה: [רבא]											!	◇	עח:			
(יחזקאל מד) והאלמנה אשר תהיה אלמנה מכהן יקחו													■	◇	עח:		
מכהן אין, מישראל לא?													⚡	עח:			
הכי קאמר: מכהן יקחו - משאר כהנים יקחו.													!	◇	עח:		
מכהן יקחו - משאר כהנים יקחו	תניא נמי הכי: [ת"ק]	◆	■											◇	עח:		
מן המשאיים לכהונה יקחו.	רבי יהודה:	◆	■											◇	עח:		
רבי יהודה לטעמיה													■	עח:			
בת גר זכר כבת חלל זכר, כל שאתה נושא בתו - אתה נושא אלמנתו, וכל שאי אתה נושא בתו - אי אתה נושא אלמנתו.	דאמר: [רבי יהודה]												■	◇	עח:		
אף גר שנשא גיורת.	רבי יוסי:													■	< עח:		
הלכה כרבי יוסי.	רב המנונא משמיה דעולא:													■	◇	עח:	
הלכה כרבי יוסי ומיום שחרב בית המקדש, נהגו כהנים סילסול בעצמן, כרבי אליעזר בן יעקב.	וכן אמר רבה בר בר חנה:													■	◇	עח:	
בא לימך - מורים לו כרבי אליעזר בן יעקב, נשא - אין מוציאם אותה ממנו, כרבי יוסי.	רב נחמן, אמר לי הונא:													■	◇	עח:	
האומר בני זה ממזר - אינו נאמן ואפילו שניהם מודים על העובר שבמעיה ממזר הוא - אינם נאמנים	[ת"ק]													◆	■	עח:	
נאמנים.	רבי יהודה:													◆	■	עח:	
מאי ואפילו שניהם?														⚡	עח:		
לא מיבעיא קאמר, לא מיבעיא איהו דלא קים ליה, אלא אפילו איהו דקים לה - לא מהימנא ולא מיבעיא היכא דאית ליה חזקה דכשרות דלא מהימני, אלא אפילו עובר נמי דלית ליה חזקה דכשרות - לא מהימני.														!	◇	עח:	
נאמנים.	רבי יהודה:														■	< עח:	
אדם לומר זה בני בכור, מכאן אמר רבי יהודה: נאמן אדם לומר זה בני בכור וכשם שנאמן אדם לומר זה בני בכור, כך נאמן אדם לומר זה בן גרושה וזה בן חלוצה	כדתניא: [רבי יהודה]													◆	■	◇	עח:
אינו נאמן.	חכמים:													◆	■	◇	עח:
בשלמא לרבי יהודה, היינו דכתיב יכיר, אלא לרבנן יכיר למה לי?	רב נחמן בר יצחק לרבא:													⚡	עח:		
בצריך הכירא.	[רבנן]													!	◇	עח:	
למאי הלכתא?														⚡	עח:		
(דברים כא) לתת לו פי שנים.														!	◇	עח:	
פשיטא, למה לי קרא? מגו דאי בעי מיתבא ליה מתנה מי לא יהבי ליה?														⚡	עח:		
בנכסים שנפלו לאחר מיכן.														!	◇	עח:	
אדם מקנה דבר שלא בא לעולם	ולרבי מאיר, דאמר:													⚡	◇	עח:	
יכיר למה לי?														⚡	עח:		
שנפלו לו כשהוא גוסס.														!	◇	עח:	
מי שנתן רשות לשלוחו לקדש את בתו, והלך הוא וקדשה, אם שלו קדמו - קידושו קידושין, ואם של שלוחו קדמו - קידושו קידושין, ואם אינו ידוע - שניהם נותנים גט, ואם רצו - אחד נותן גט ואחד כונס.															■	עח:	
וכן האשה שנתנה רשות לשלוחה לקדשה, והלכה וקדשה את עצמה, אם שלה קדמו - קדושיה קידושין, ואם של שלוחה קדמו - קידושו קידושין, ואם אינו יודעין - שניהם נותנים לה גט, ואם רצו - אחד נותן לה גט ואחד כונס.															■	עח:	